

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Vil ministeren medvirke til, at Danmark modtager flere asiatiske bådflygtningebørn, og at disse kan anbringes i private hjem?«
(Spm. nr. 1105).

Begrundelse.

Flygtningestrømmen fra Vietnam er stadig stigende, flygtningene lever under mere usle og livstruende forhold, end man kan forestille sig. Danmark bør gøre en indsats for at hjælpe disse flygtninge. Når Danmark tidligere har modtaget store grupper af flygtningebørn, er disse ofte blevet anbragt i lejre.

Da der imidlertid ikke er tvivl om, at flygtningebørn har bedst af at blive integreret i det danske samfund så hurtigt som muligt, og at de har bedst af at vokse op hos familier i private hjem, vil det være en fordel, om børnene anbringes i private hjem fremfor i store lejre.

Besvarelse (29/6 79):

Minister Lise Østergaard:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at ifølge de oplysninger, som jeg har kunnet indhente fra FNs flygtningehøjkommissær og danske udvælgelsesmissioner, der har besøgt flygtningelejrene i Sydøstasien, er antallet af konstaterede forældreløse flygtningebørn, der ikke har tilknytning til andre familiemedlemmer, forholdsvis begrænset. Yderligere foreligger der i forhold til det samlede antal mange muligheder og tilbud om at tage imod sådanne børn i lande, hvor de kan indgå i store flygtningekontingenter. Der er således i første række tale om et problem af tidsmæssige karakter vedrørende disse børns ophold i lejrene, mens man søger at afklare deres familiemæssige forhold, og mens formaliteterne i forbindelse med udrejse bringes i orden.

På grund af de store psykiske påvirkninger, som disse børn er blevet udsat for ved at blive adskilt fra deres forældre, er det vigtigt, at de efter lejropholdet søges placeret blandt deres landsmænd eller således, at de har adgang til sproglig og kulturel kontakt med deres landsmænd. Der, hvor plejehjem kommer på tale, midlertidigt eller på længere sigt, bør et sådant hensyn indgå med betydelig vægt. Herved vil man samtidig bevare

mulighederne for, at disse børn kan føres sammen med familiemedlemmer, når og hvis disse senere kan lokaliseres, og lykkeligvis sker dette i mange tilfælde.

Ud fra samme betragtninger har det af regeringen nedsatte flygtningeudvalg i forbindelse med fastsættelsen af kriterierne for modtagelse af flygtninge i Danmark besluttet, at modtagelse i Danmark af enlige flygtningebørn kun bør ske efter aftale med FNs flygtningehøjkommissær, og hvor der i øvrigt i forvejen er udarbejdet et særligt integrationsprogram for disse, eller hvis de kan indgå i en samlet gruppe, der kan anses for en egen enhed.

På denne baggrund finder jeg det ikke rigtigt at tage noget initiativ til specielt at bringe flygtningebørn til Danmark for anbringelse i private hjem. Der kan derimod blive tale om at finde velegnede hjem til nogle få børn, som en dansk udvælgelsesmission har fundet det hensigtsmæssigt at medtage til Danmark ud fra en nøje vurdering på stedet af deres baggrund og forhold i lejrene. En anbringelse vil da ske ud fra en konkret vurdering af det enkelte barns tarv.

Lad mig sluttelig tilføje, at FNs flygtningehøjkommissær for øjeblikket er i færd med at foretage en formel registrering af enlige flygtningebørn i lejrene i Sydøstasien. Når denne registrering er afsluttet – formentlig i løbet af nogle måneder – vil man på ny fra dansk side drøfte børneflygtningeproblemet med højkommissæren.

Til socialministeren (21/6 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Mener ministeren, at den nuværende lovgivning giver forældrene fornøden sikkerhed for, at deres børn ikke uden videre fjernes fra hjemmet, fordi den sociale forvaltning finder det nødvendigt?«

(Spm. nr. 1106).

Begrundelse.

Forældre kan komme i situationer, hvor de ikke selv er istand til at tage sig af deres børn. Den nærmeste familie bør da have mulighed for at tage sig af børnene. Kun hvis der foreligger helt sikre beviser for, at de er uegnede til denne opgave, bør børnene fjernes fra deres miljø. Enlige forsørgere må